

Sygn. akt: I C 195/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Łyniewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Klaudia Pluta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2019 roku

sprawy z **powództwa G. (...) z siedzibą w W.**

przeciwko D. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. P. na rzecz powoda G. (...) z siedzibą w W. kwotę 15.719,58 zł (piętnaście tysięcy siedemset dziewiętnaście złotych 58/100) wraz z odsetkami:

- a) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 14.778,78 zł za okres od dnia 18.12.2018r. do dnia zapłaty,
- b) ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 572,12 zł za okres od dnia 21.12.2018r. do dnia zapłaty,
- c) ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 295,68 zł za okres od dnia 21.12.2018r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego D. P. na rzecz powoda G. (...) z siedzibą w W. kwotę 214,00 zł (dwieście czternaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 21.12.2018 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny (sygn. akt Nc-e 2413908/18) strona powodowa **G. (...) z siedzibą w W.** wystąpiła przeciwko D. P. o zapłatę kwoty 15.719,58 zł, na którą składają się następujące kwoty:

- **14.778,78 zł** – kapitał – wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 18.12.2018 r. do dnia zapłaty;
- 570,12 zł – odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości - z odsetkami ustawowymi opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- 295,68 zł – odsetki karne za opóźnienie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- 785,00 zł – opłaty i prowizje (bez odsetek).

Nadto, strona powodowa wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych 197,00 zł. Zgodnie z uzasadnieniem pozwu, strona powodowa zawarła z pozwanym umowę kredytu nr (...) z dnia 14.09.2015 r. Pozwany nie wywiązał się z

ciążącego na nim zobowiązania terminowego - dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. W związku z powstaniem zaległości dnia 16.05.2018 roku oraz późniejszymi, powód bezskutecznie wezwał pisemnie stronę pozwaną do dobrowolnej spłaty zaległości informując jednocześnie o możliwości restrukturyzacji zadłużenia zgodnie z art. 75c Prawa bankowego. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności. Pozwany nie spłacił wymagalnej wierzytelności do dnia sporządzenia pozwu.

Jako datę wymagalności strona powodowa wskazała dzień 16.05.2018 r. tożsamy z dopuszczeniem się przez pozwaną pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat.

Wobec powyższego, w dniu 17.12.2018 r. na podstawie art. 95 Ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanego D. P..

Nadto, powodowy bank wyjaśnił, że zgodnie z postanowieniami umowy bank jest uprawniony do naliczania odsetek umownych za opóźnienie w spłacie wymagalnych rat w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, które na dzień sporządzenia pozwu wynosi 10% w stosunku rocznym. Wobec zmiany sposobu definiowania odsetek w kodeksie cywilnym z dniem 01.01.2016 roku powód domaga się zasądzenia od kwoty kapitału od dnia 18.12.2018 roku do dnia zapłaty odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych.

W dniu 28.01.2019 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – nakaz zapłaty – k. 6v, zgodnie z pozwem.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł skutecznie **sprzeciw** w dniu 15.02.2019 r., domagając się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów procesowych od powoda na rzecz pozwanej według norm przepisanych. Podniesiono zarzut niewłaściwego rozliczenia części odsetkowej żądanej kwoty oraz niewłaściwe naliczanie opłaty dodatkowej. Wniesiono o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z przesłuchania stron na okoliczność faktu niewłaściwego roszczenia, zobowiązanie powoda do przedłożenia pozwanemu dokumentów związanych z zawartą umową kredytową wraz z załącznikami.

Postanowieniem z dnia 27.02.2019 r. Referendarz w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Oleśnie jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego. – postanowienie o przekazaniu – k. 13.

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków, strona powodowa wniosła o uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania od pozwanego na rzecz strony powodowej. Strona powodowa wniosła ponadto o zasądzenie opłaty skarbowej w wysokości 17 zł oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów w wysokości 4,92 zł. Ponadto o dopuszczenie dowodów zawnioskowanych w treści pisma.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa **G. (...)** z siedzibą w **W.** zawarła z pozwanym D. P. umowę kredytu nr (...) z dnia 14.09.2015 r.

Umowa kredytowa została zawarta na kwotę 27.173,91 zł., na okres 60 miesięcy. Kredyt został przeznaczony na refinansowanie kosztów zakupu pojazdu Fiat Ducato rok produkcji 2007, w kwocie 25.000,00 zł. Prowizja od powyższej pożyczki w wysokości 2.173,91 zł.

Kredyt oprocentowany był wg zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy kredytu wynosi 10,00% w stosunku rocznym. Oprocentowaniem kredytu jest suma oprocentowania podstawowego Banku dla danego rodzaju kredytów oraz stałej w całym okresie kredytowania marży w wysokości 0,00%.

dowód : umowa kredytowa k. akt 26 i kolejne.

Pozwany nie wywiązał się z ciężącego na nim zobowiązania terminowego - dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie.

W związku z powstaniem zaległości dnia 23 lipca 2018 roku powód ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1332,48 zł tytułem należności kapitałowej, 235,61 zł tytułem odsetek umownych, 13,04 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie 2 w spłacie należności kapitałowej, 45,00 zł plus 15 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z zapisami umownymi i Tabelą Opłat i Prowizji.

dowód : wezwanie do zapłaty z dnia 23.07.2018 roku k. akt 31, ostateczne wezwanie do zapłaty

W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności- wypowiedzenie z dnia 24.08.2018 roku. Pozwany nie spłacił wymagalnej wierzytelności do dnia sporządzenia pozwu.

Jako datę wymagalności strona powodowa wskazała dzień 17.12.2018 r. tożsamy z dopuszczeniem się przez pozwaną pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat.

W dniu 17.12.2018 r. na podstawie art. 95 Ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanego D. P., na kwotę 15.719,58 zł

- **14.778,78** – kapitał – wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 16.10.2018 r. do dnia zapłaty;

- 570,12 zł – odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości - z odsetkami ustawowymi opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

- 295,68 zł – odsetki karne za opóźnienie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

- 75,00 zł – opłaty i prowizje (bez odsetek).

dowód : wyciąg z ksiąg G. (...) w W.. K. akt 25

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy niesporny był fakt, iż pozwany podpisał umowę kredytową z dnia 14.09.2015 r., z której należności dochodzi strona powodowa w niniejszym postępowaniu. Z kolei pozwany podnosił zarzuty co do wysokości samego zobowiązania wynikającego z umowy i wysokości poszczególnych roszczeń dochodzonych przez bank w niniejszym procesie. Podniósł zarzut niewłaściwego rozliczenia części odsetkowej żądanej kwoty oraz niewłaściwe naliczanie opłaty dodatkowej.

Pozwany podpisując umowę kredytu i dokumenty z nią związane był w pełni świadomy tego, iż staje się kredytobiorcą. Do takich jednoznacznych wniosków prowadzi analiza formalna dokumentu umowy kredytu z dnia 14.09.2015r.,

Zgodnie z treścią art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe - Dz. U. z 2017 r., poz. 1876 j.t. ze zm).

Na zasądzoną od pozwanego na rzecz strony powodowej G. (...) z siedzibą w W. kwoty:- **14.778,78 zł** – kapitał – wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 18.12.2018 r. do dnia zapłaty;- 572,12 zł – odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości - z odsetkami ustawowymi opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;- 295,68 zł – odsetki karne za opóźnienie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;- 75,00 zł – opłaty i prowizje (bez odsetek).

Powodowy bank wyjaśnił, że zgodnie z postanowieniami umowy bank jest uprawniony do naliczania odsetek umownych za opóźnienie w spłacie wymagalnych rat w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, które na dzień sporządzenia pozwu wynosi 10% w stosunku rocznym. Wobec zmiany sposobu definiowania odsetek w kodeksie cywilnym z dniem 01.01.2016 roku powód domaga się zasądzenia od kwoty kapitału od dnia 18.12.2018 roku do dnia zapłaty odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych.

Dla wyjaśnienia wskazać należy, że w dniu 01.01.2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830). Zmieniła ona m.in. brzmienie art. 359 k.c. oraz art. 481 k.c. Natomiast stosownie do treści art. 56 tej ustawy do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Art.481 § 2 k.c.

w dotychczasowym brzmieniu stanowił, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Po zmianie wprowadzonej ww. ustawą art. 481 § 2 k.c. stanowi,

że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego

i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Natomiast zgodnie z treścią art. 481 § 2¹ k.c. maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może

w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Z kolei na podstawie art. 481 § 2² k.c. jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie. Nadto, art. 481 § 2³ k.c. stanowi, że postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

Powołana wyżej ustawa nowelizująca zmieniła także treść art. 359 k.c. dotyczącego odsetek kapitałowych. Przed nowelizacją artykuł ten stanowił w § 2, że jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe. Zgodnie z § 2¹ przed zmianą - maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie mogła w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Po wejściu w życie powoływanej noweli art. 359 § 2 k.c. stanowi, że jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych. Natomiast zgodnie z § 2¹ - maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne). Zgodnie

z § 2² - Jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne. Natomiast na podstawie § 2³ postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych, także w razie dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

Na podstawie art. 98 k.p.c. sąd obciążył pozwanego kosztami procesu na rzecz strony powodowej w wysokości 214 zł. Tytułem opłaty sądowej od pozwu kwotę 197,00 zł, 17 zł tytułem opłaty skarbowej .

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.